دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید.

ارز آزاد جایگزین دولتی در معاملات بورس کالا شد

یک کارشناس بازار سرمایه با اشاره به اطلاعیه بورس کالا در خصوص انجام معاملات رینگ صادراتی بر مبنای نرخ خرید ارز سامانه سنا گفت: این موضوع موجب از میان رفتن فضای دلالی و سفته‌بازی در معاملات خواهند شد. رضا خانلو در خصوص انجام معاملات رینگ صادراتی بورس کالا بر مبنای نرخ خرید ارز سامانه سنا گفت: صادرات محصولات و کالاهای مختلف با ارز دولتی به معنای دادن یارانه به طرف‌ها و خریداران خارجی است که به نوعی می‌توان از آن به عنوان دادن تسهیلات به خریداران خارجی نام برد. این کارشناس بازار سرمایه افزود: به همین دلیل انجام معاملات رینگ صادراتی بورس کالا بر مبنای نرخ خرید ارز سامانه سنا اقدامی درست و بجا در این رابطه است. وی با بیان اینکه معاملات محصولات و کالاها باید با قیمت واقعی دلار محاسبه شود اذعان داشت: واقعی‌سازی قیمت‌ها به ویژه در زمینه محصولات صادرت محور علاوه بر جلوگیری از خروج منابع داخلی و ایجاد رانت و سود برای عده‌ای خاص، موجب می‌شود تا مصرف‌کننده داخلی و سهامداران داخلی نیز از این موضوع نفع ببرند. این کارشناس بازار سرمایه ادامه داد: تا پیش از ابلاغ و اجرای این دستورالعمل محصولاتی که در رینگ صادراتی بورس کالا مورد عرضه و صادرات قرار می‌گرفتند با ارز ۴۲۰۰ تومانی معامله می‌شدند، اما در حال حاضر ارز آزاد جایگزین ارز دولتی در این معاملات شده است. به گزارش ایبنا، وی تاکید کرد: پیامد چنین اتفاقاتی به طور قطع مثبت است، چرا که در نهایت فضای دلالی و سفته‌بازی در معاملات حذف خواهند شد.

دارایی‌های خارجی بانک مرکزی ۳۴.۸ درصد رشد کرد

دارایی‌های خارجی بانک مرکزی در تیر ماه سال جاری به ۴۶۷۲.۳ هزار میلیارد ریال رسید که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۳۴.۸ درصد افزایش نشان می‌دهد. به گزارش تسنیم، همچنین بدهی بخش دولتی به بانک مرکزی در دوره مورد بررسی نیز ۶۲۸.۸ هزار میلیارد ریال بوده که نشان دهنده ۱.۳ درصد افزایش است. بدهی‌های ارزی بانک مرکزی در تیر ماه سال جاری نسبت به مدت مشابه سال قبل ۴۰.۳ درصد افزایش یافته است.

گزارش

برابری قاچاق پوشاک با هزینه ۵.۵ ماه یارانه نقدی

پوشاک، بیشترین حجم قاچاق ورودی به کشور را تشکیل می‌دهد و ارزش آن دو میلیارد و ۶۰۰میلیون دلار است. برای ملموس شدن این عدد می‌توان آن را با هزینه مورد نیاز برای ساخت مدارس کشور و طرح‌های عمرانی مقایسه کرد. سیدهادی بهادری، عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی با انتقاد از کمبود ۴۰میلیون مترمربع فضای آموزشی در کشور، عنوان می‌کند که «برای ساخت مدارس به ۴۰هزار میلیارد تومان هزینه نیاز است»؛ بنابراین با جلوگیری از قاچاق پوشاک می‌توان حدود نیمی از هزینه ساخت مدارس کشور را تأمین کرد.

همچنین مهرالله رخشانی‌مهر، معاون عمرانی وزیر آموزش و پرورش هم با انتقاد از این موضوع که پروژه‌های مسکن مهر کشور، به‌صورت جدی نیاز به ساخت ۲۵هزار کلاس درس دارند، عنوان می‌کند که «اعتبار ساخت این تعداد کلاس، سه هزار میلیارد تومان است»؛ با این حساب اگر میزان قاچاق پوشاک به صفر رسانده شود، تقریباً هفت برابر این هزینه تأمین خواهد شد و به‌کمک آن می‌توان حدود ۱۷۵هزار کلاس درس ساخت.

بنابر اعلام نظر برخی مسئولان، ۷۶هزار طرح ملی و استانی نیمه‌تمام در کشور وجود دارد که برای تکمیل آنها به ۵۰۰هزار میلیارد تومان بودجه نیاز است و تکمیل آنها ۱۳سال زمان می‌برد، حال اگر بتوان از قاچاق پوشاک به کشور جلوگیری کرد، بخشی از هزینه این پروژه‌های نیمه‌تمام تأمین خواهد شد.

همچنین هر ماه ۳۸۰۰میلیارد تومان یارانه نقدی به خانوارها پرداخت می‌شود که میزان قاچاق پوشاک، ۵.۵برابر آن است. همچنین میزان درآمد مالیاتی کشور در سال ۹۶ برابر با ۱۱۵هزار میلیارد تومان بوده که هزینه قاچاق پوشاک، حدوداً یک‌پنجم این میزان است.

به گزارش تسنیم، آمارها نشان می‌دهد که هزینه ایجاد هر شغل صنعتی، ۱۰۰ تا ۳۰۰میلیون تومان است، حال اگر میانگین این دو یعنی ۲۰۰میلیون تومان را در نظر بگیریم و آن را بودجه پیشنهادی وزارت کار در سال ۹۷، یعنی ۳۲،۵۶۰،۵۷۰،۱۰۰،۰۰۰ تومان مقایسه کنیم، می‌توان نتیجه گرفت که این میزان بودجه قادر است حدود ۱۶۰هزار شغل ایجاد کند. این در حالی است که بنابر اعلام آمارهای بین‌المللی، هر ۱۰هزار دلار کالای قاچاق، موجب از بین رفتن یک شغل می‌شود؛ با این حساب، قاچاق ۲.۶ میلیارد دلاری کشور، میزان اشتغال فراوانی را از بین برده به‌گونه‌ای که جلوگیری از آن می‌تواند ۲۶۰هزار شغل ایجاد کند یعنی ۱.۶برابر اشتغال ایجادشده با بودجه وزارت کار. از سوی دیگر هم پایین‌ترین هزینه برای ایجاد شغل در کل صنایع، متعلق به صنعت پوشاک است و بر اساس آمار بانک مرکزی، ایجاد هر فرصت شغلی در این صنعت، حدود ۲۴میلیون تومان سرمایه نیاز دارد که این میزان، حدود ۲۵درصد متوسط هزینه ایجاد اشتغال یک نفر در کل صنعت کشور است؛ با این حال ایجاد هر شغل در پتروشیمی، حدود ۱.۵ میلیارد تومان هزینه نیاز دارد.

آن طوری که آمارهای سازمان تجارت جهانی نشان می‌دهد، حجم گردش تجاری منسوجات و پوشاک در جهان، سالانه بالغ بر ۱۵۰۰میلیارد دلار تخمین زده می‌شود و سهم ارزآوری این محصولات از کل تجارت کشورهای صاحب‌نامی همچون چین، ترکیه، هند،اندونزی، ویتنام حدوداً ۲۰درصد است. برخی دیگر از کشورها نیز اصولاً از ارز حاصل از صادرات محصولات این صنعت زندگی می‌کنند و سهم ارزآوری این رشته از فعالیت بیش از ۵۰درصد و بعضاً تا ۸۰درصد از کل صادرات را شامل می‌شود، از این قبیل کشورها می‌توان به بنگلادش، سریلانکا، پاکستان و کامبوج اشاره کرد.

همچنین بر اساس آمار بانک جهانی، کشورهای پاکستان، بنگلادش و ترکیه به‌ترتیب دارای ۱۹۳، ۱۶۳ و ۸۰میلیون جمعیت هستند اما به‌ترتیب ۵۹، ۸۸ و ۱۸درصد از ارزآوری‌شان به‌وسیله پوشاک است اما کشور ایران اگرچه ۸۰میلیون جمعیت دارد اما سهم ارزآوری‌اش از صنعت پوشاک، تنها ۱.۷درصد است.

بنابر اعلام محمدمهدی رئیس‌زاده، دبیرکل انجمن صنایع نساجی ایران، ضریب نفوذ واردات پوشاک به ایران، یک‌ونیم برابر متوسط جهانی است، در حالی که میزان قاچاق پوشاک کشور به دو میلیارد و ۶۰۰میلیون دلار می‌رسد که حدود ۲۰هزار واحد صنفی دوزندگی در کشورمان فعالیت داشته و این واحدها برای ۳۰۰هزار نفر شغل ایجاد کرده است اما مجبورند در شرایط نابرابر با برندهای خارجی رقابت کنند. با تمام شرایط گفته‌شده اما این صنعت به‌دلیل حمایت نامناسب، عدم برنامه‌ریزی و نظارت جدی مغفول مانده و بازار بکر آن، دودستی تقدیم به عرصه جولان پوشاک‌های خارجی قاچاق شده است، با این حال انتظار می‌رود تا مسئولان دستگاه‌های مربوطه، مبارزه جدی‌تری با این معضل انجام دهند.

سرمقاله

یک نکته در مورد ماجرای بابل

بعید می‌دانم کسی این روزها جسته‌گریخته در مورد ماجرای شورای شهر بابل نشنیده باشد. یکی از روزنامه‌ها چند روز پیش تیتر با مسمایی برای این اتفاق به کار برد: «شورای رسوایی...». درست هم است. ماجرای بابل اگر در یکی از کشورهای غیر مدعی رخ می‌داد آنچنان محل بحث نبود اما اینکه در ایران اسلامی ما چنین وقایعی صورت می‌گیرد مشخص است که یک جای کار می‌لنگد. حال اینکه کجای کار می‌لنگد که چنین شده محل بحث فراوان است. عده‌ای این روزها در حال ماهی گرفتن از این آب گل‌آلود هستند و مدعی‌اند از آنجا که در انتخابات شورای شهر نظارت استصوابی وجود ندارد، بنابراین چنین فجایع و آبروریزی‌هایی به وقوع می‌پیوندد. به هر حال همین که تلویزیون مثل همیشه جرئت نکرده یک خط خبر در مورد این موضوع برود گواه می‌دهد که خبر تلخ و گزنده است و باید آن‌قدر در مورد رسوایی‌های رئیس‌جمهور آمریکا خبر گفت و ساخت تا ماجرای بابل را بشورد و ببرد! لیکن ادعای جماعت ماهگیر در مورد نظارت استصوابی مغلطه‌ای عوامفریبانه است. چرا؟

سعی می‌کنم در چند نکته عرض کنم:

اول اینکه در هر حوزه و حدودی احتمال خطا، تخلف و فساد وجود دارد. این ربطی به بود و یا نبود نظارت استصوابی ندارد. در یک اتوبان هر روز میلیون‌ها خودرو تردد می‌کند که ممکن است تصادفی هم رخ دهد و این موضوع ربطی به فلسفه وجودی آن اتوبان ندارد. پروسه تایید کاندیداهای انتخاب شورای شهر بسان همان اتوبان است که ممکن است اشتباهی هم رخ داده باشد و در میان این مقدار از منتخب یک فرد مشکل‌دار تایید صلاحیت شود. مگر در مورد افرادی که حاصل خروجی نظارت استصوابی هستند تخلفی رخ نمی‌دهد؟ فراموش نکنید که محمود احمدی‌نژاد نه تنها نتیجه نظارت استصوابی بود بلکه حامی درجه یک او طرفدار سرسخت نظارت استصوابی است. شاید گفته شود صرفنظر از ماجرای بابل حجم فسادهای مالی در شوراهای شهر فراوان است. بنده مخالف نظارت بر اعضا نیستم که باید نیز باشد اما نکته اینجاست تعداد افرادی که در شوراهای شهر حضور دارند قابل قیاس با تعداد افراد تایید صلاحیت شده از سوی شورای نگهبان نیستند. بگذارید باز هم یک مثال خودرویی بزنم. آیا این پرسش مضحک نیست که بگوییم چرا در تصادف‌های جاده‌ای ایران در فلان روز ۲۰۰ پراید و فقط یک مرسدس بنز بوده است؟ خب پرسش از اساس غلط است. تیراژ پراید کجا و تیراژ بنز کجا؟

و اما نکته پایانی در مورد پروسه تایید صلاحیت در انتخابات شورای شهر است که دانستن آن برای پی بردن به ابعاد ماجرا لازم است. به زبان ساده کاندیداهای انتخاب شورای شهر باید از دو فیلتر عبور کنند. اول فیلتر هیئت‌های اجرایی و سپس هیئت‌های نظارت. وظیفه هیئت اجرایی بررسی صلاحیت داوطلبان براساس استعلامات از مراجع چهارگانه یعنی وزارت اطلاعات، ثبت احوال، قوه قضائیه و نیروی انتظامی است. هیئت نظارت هم که بخش مهم ماجراست متشکل از سه نماینده مجلس استان که منتخب مجمع نمایندگان است می‌باشد. نکته قابل ذکر آنکه این نمایندگان مجلس که وظیفه نظارت و تایید صلاحیت دارند طبعا خروجی نظارت استصوابی هستند! فکر کنم ماجرا کاملا روشن شد.

آفتاب یزد گزارش می‌دهد

سرنوشت مبهم صادرات نفت ایران به کره‌جنوبی

آفتاب یزد- گروه اقتصادی: پس از خروج آمریکا از برجام و تصمیم این کشور جهت تحریم ایران، برخی مراودات تجاری کشورمان با سایر کشورهای منطقه و جهان دچار تغییر شد. در همین راستا بعضی کشورها تحت فشار آمریکا اقدام به محدود کردن تجارت خود با ایران شدند. اخیرا این محدودیت‌ها در حال سرایت به حوزه نفت و انرژی است. داده‌های مربوط به معاملات نفتی نشان می‌دهد کره‌جنوبی که یکی از سه مشتری اصلی نفت ایران بود، واردات نفت خود از این کشور را به‌طور کامل قطع کرده است. سئول در حالی خرید نفت از ایران در ماه آگوست را به صفر رسانده که در ماه جولای روزانه ۱۹۴ هزار بشکه نفت از این کشور دریافت می‌کرد. واردات معیانات گازی کره از ایران نیز در ماه گذشته به صفر رسید. پیش از این، سئول بزرگترین مشتری معیانات گازی ایران با سهمی ۶۰ درصدی بود. از سوی دیگر چندی است خبری مبنی بر تکذیب قطع واردات نفت ایران توسط کره‌جنوبی منتشر شده که با توجه به دیتاهای دقیقی که در اصل موضوع وجود دارد، عجیب به نظر می‌رسد. اکنون باید دید که آیا این سیاست اجرا خواهد شد و درصورت وقوع آن چه سرنوشتی در انتظار بازار نفت کشورمان خواهد بود؟

مسیر احتمال قطع تجارت نفتی

خبرگزاری رویترز روز سه شنبه گذشته به‌طور همزمان از مسکو و سئول گزارش داده بود که دولت کره‌جنوبی تصمیم گرفته است با هدف همراهی با تحریم‌های نفتی آمریکا علیه ایران، نفت خام نوع 'سی پی سی' ترکیب نفت قزاقستان و روسیه را جایگزین نفت خام ایران کند.

رویترز به نقل از منابع اطلاعات کشتیرانی و بازرگانی اعلام کرده بود که دولت کره‌جنوبی خرید ترکیب نفتی سی پی سی را امسال در مقایسه با سال گذشته چهار برابر کرد تا بتواند در صورت لزوم و تشدید تحریم‌های اقتصادی واشنگتن علیه تهران جایگزین مناسبی برای نفت ایران باشد.

این گزارش به نقل از منابع آگاه پیش بینی کرده بود که طبق روند موجود، احتمالا خرید نفتی کره‌جنوبی از ایران در ماه سپتامبر (اواخر مرداد ماه) به پائین ترین سطح خود طی سه سال گذشته برسد، چون خرید نفتی سئول از تهران در ماه ژانویه ۲۰۱۶ (دی ماه ۱۳۹۶) از ۱۷۹ هزار و ۴۴۴بشکه در روز به تدریج به پائین ترین حد در ماه مه (اردیبهشت) امسال رسیده و می‌رود در ماه ژوئیه (تیر) امسال به ۲۴۸ بشکه در روز برسد. براساس این گزارش، کره‌جنوبی میزان خرید سی‌پی‌سی برای تحویل در ماه ژانویه تا ژوئیه امسال را چهار میلیون تن اعلام کرد که در مقایسه با مدت مشابه در سال قبل که یک میلیون تن بود، چهار برابر شده است. حتی سخنگوی پالایشگاه جی سی کالتکس کره‌جنوبی در این خصوص به رویترز گفته بود که این کشور تلاش دارد به دلیل قیمت اقتصادی و کیفیت نفت سبک دارای ۰.۵ سولفور نفت سی پی سی که از نفت سنگین و حتی سبک ایران مرغوب تر است، خرید این نوع نفت را افزایش دهد.

پس از آن روز جمعه ۱۶تیرماه برخی رسانه‌های بین المللی اعلام کردند که کره‌جنوبی از ماه ژوئیه دیگر هیچ گونه نفت و یا میعانات گازی از ایران نمی خرد؛ این بیانیه اعلام کرد که کره‌جنوبی از ۲۱ مارس (اول فروردین) ۲۹۶هزار بشکه نفت‌خام از ایران خریده که این حجم بزرگترین خرید نفتی بعد از چین و هند از ایران است.

تاثیر نفوذ آمریکا

خبر قطع واردات نفت ایران توسط کره‌جنوبی درحالی منتشر شد که مقامات کره‌جنوبی پیشتر اعلام کرده بودند برای حفظ مراودات نفتی خود با ایران و کسب مصونیت با آمریکا مذاکره خواهند کرد. بنابراین اتخاذ این تصمیم از سوی کره‌جنوبی احتمالاً از تأثیر عمیق آمریکا بر این کشور آسیایی حکایت دارد. کره‌جنوبی برای سالیان طولانی برای دست و پنجه نرم کردن با تهدیدات هسته‌ای کره شمالی به آمریکا وابسته بوده و وابستگی شدید این کشور به واشنگتن نافرمانی از دستور ترامپ را کمی برای سئول دشوار ساخته است.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا روز سه‌شنبه ۸ می به طور یکجانبه آمریکا را از توافق برجام خارج و فرمانی را برای بازگرداندن تحریم‌ها علیه ایران پس از دوره‌های زمانی ۹۰ و ۱۸۰روزه امضا کرد. بخشی از این تحریم‌ها اوایل ماه میلادی گذشته به اجرا درآمد، در حالی که سایر تحریم‌ها به خصوص تحریم‌های نفتی پس از چهارم نوامبر اجرا خواهدشد.

کره‌جنوبی تکذیب کرد

این همه در حالی است که کره‌جنوبی خبر قطع تجارت نفتی با ایران را تکذیب کرده بود. خبرگزاری شینهوای چین روز یکشنبه ۱۷ تیرماه گزارش داد که سفارت کره‌جنوبی در پکن اخبار منتشر شده مبنی بر اینکه این کشور دیگر از ایران نفت نمی خرد، را انکار و تکذیب کرد. براساس این گزارش، سفارت کره‌جنوبی با هماهنگی با دولتش در سئول با انتشار بیانیه‌ای این اخبار را ادعایی واهی عنوان کرد و افزود: «کره‌جنوبی از ماه ژوئیه (تیرماه) واردات نفت خام و میعانات گازی از ایران را قطع نکرده و محموله‌های انرژی همچنان از سوی ایران به کره‌جنوبی در جریان است.»

قطع تجارت نفتی ایران و کره‌جنوبی موضوع جدیدی نیست!

نرسی قربان، کارشناس نفت و انرژی در این راستا به آفتاب یزد گفت: «این مسئله که قرار است واردات نفت ایران به کره‌جنوبی متوقف شود، خبر محسوب نمی‌شود. زیرا قبلا هم مطرح بوده و موضوع جدیدی نیست.»

قربان افزود: «کره‌جنوبی به خاطر مذاکراتی که کره‌شمالی و آمریکا درحال انجام آن هستند، خیلی حساس است که این مذاکرات تحت تاثیر مسائلی که مربوط به تقابل با آمریکاست قرار نگیرد. به همین دلیل سعی می‌کند این موضوع را تا جایی که ممکن است مدیریت کند و اجازه ندهد که مانعی بر سر راه مذاکرات ایجاد شود.»

این کارشناس حوزه نفت در مورد احتمال توقف خرید نفت ایران توسط کره‌جنوبی خاطرنشان کرد: «آنچه مسلم است این موضوع می‌تواند به اقتصاد ایران ضرر بزند.»

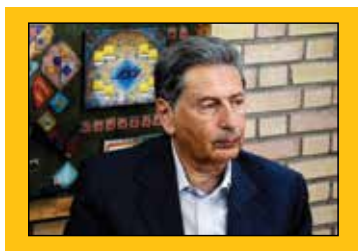

نرسی قربان: این مسئله که قرار است واردات نفت ایران به کره‌جنوبی متوقف شود، خبر محسوب نمی‌شود. زیرا قبلا هم مطرح بوده و موضوع جدیدی نیست. کره‌جنوبی به خاطر مذاکراتی که کره‌شمالی و آمریکا درحال انجام آن هستند، خیلی حساس است که این مذاکرات تحت تاثیر مسائلی که مربوط به تقابل با آمریکاست قرارنگیرد. به‌همین دلیل سعی می‌کند این موضوع را تا جایی که ممکن است مدیریت کند و اجازه ندهد که مانعی بر سر راه مذاکرات ایجاد شود

اهمیت موضوع نفتی چین و هند

در راستای بررسی میزان خسارت احتمالی که قطع این رابطه نفتی می‌تواند برای کشورمان به بار آورد باید وضعیت صادرات نفت ایران به دو مشتری نفتی برجسته خود یعنی چین و هند را مورد بررسی قرار داد. این دو کشور برخلاف رویکرد کره‌جنوبی، همچنان در مقابل تهدیدات ترامپ برای قطع کامل واردات نفت از ایران مقاومت کرده‌اند.

آمارهای اداره گمرکات چین حاکی از آن است که واردات نفت خام ایران به این کشور در ماه گذشته میلادی به ۸۷۴ هزار بشکه در روز افزایش یافته است. آخرین رکورد واردات نفت ایران توسط چین مربوط به آوریل ۲۰۱۴ با ۸۰۳ هزار بشکه در روز بود. چین برای مقابله با تحریم‌ها و برطرف ساختن نیاز پالایشگاه‌های خود به ترفندهای گوناگونی متوصل شده است. واردات آگوست نفت خام ایران به چین شامل بشکه‌هایی است که مستقیما به آن کشور فرستاده شده بود و بخش دیگری از آن نیز توسط یک نفتکش در میانمار تخلیه شد و از طریق خط لوله میانمار-چین به پالایشگاهی در جنوب غرب چین ارسال شد. بنابراین انتظار می‌رود که به رغم تحریم‌های نوامبر، چین بزرگترین مشتری نفت خام ایران بماند زیرا پکن اعلام کرده که با وجود تحریم‌های آمریکا روابط دو کشور ایران و چین طبق معمول ادامه خواهد داشت. بنا بر اعلام شرکت سینوپک، که بزرگترین پالایشگاه دنیاست، در صورت قطع واردات نفت ایران، این شرکت با ضرر و زیان سنگینی روبرو خواهد شد.

هند نیز به عنوان دومین وارد کننده بزرگ نفت ایران، با تحریم‌های آمریکا مخالفت کرده و خواهان ادامه واردات نفت از ایران است. به گفته یک مقام هندی، دهلی نو به واردات نفت برای مصارفش نیاز دارد و ۸۳ درصد این نفت از منابع خارجی تامین می‌شود. از این میان تقریبا ۲۵ درصد از ایران وارد می‌شود که قابل اعتماد و از نظر قیمت، حائز اهمیت است. در حالی که درخواست‌های واشنگتن از هند برای قطع واردات نفت ایران دردسر بزرگی را برای این کشور به وجود آورده است، بسیاری از مقامات بلندپایه هندی بر این باورند که این کشور واردات نفت ایران را کاملا متوقف نخواهد کرد و چنین اقدامی غیرممکن خواهد بود. اگرچه هند قرار است درباره منابع جایگزین نفت خام با تمرکز بر قیمت‌ها با آمریکا مذاکره کند، اما فاکتورهای مهم دیگری از جمله قیمت‌گذاری و مشکلاتی نظیر انطباق فنی پالایشگاه‌ها با فرم‌های جدید نفت خام وارداتی چشم پوشی از نفت ایران را برای این کشور به شدت دشوار می‌سازد. گزارش‌های موجود حاکی ازآن است که دولت هند مجوز همکاری پالایشگاه‌های این کشور را با شرکت‌های نفتکش و بیمه ایرانی را نیز صادر کرده است. این اقدام نشان دهنده تمایل بالای دهلی نو برای ادامه همکاری‌های نفتی خود با ایران است.

بنابر آنچه ذکر شد، حتی با در نظر گرفتن حجم خرید نفت توسط چین و هند از ایران، همچنان نمی‌توان میزان خرید نفتی کره‌جنوبی از کشورمان و پیامدهای اقتصادی آن را نادیده گرفت. کره‌جنوبی از زمان امضای برجام و کاسته شدن از تحریم‌ها علیه ایران میزان قابل توجهی نفت از ایران وارد کرده و اکنون ۱۳.۱درصد از نیاز نفتی خود را از ایران تامین می‌کند. کره‌جنوبی ۵۳ درصد از میعانات نفتی خود را از ایران می‌خرد که ۷۳ درصد از این میعانات فقط نفت است. بنابراین امید است که در این راستا سیاست‌هایی اجرایی شود که در روزهای پیش رو که به آبان ماه موعود ختم خواهد شد، روند تصمیمات تجاری کشورهایی مانند کره‌جنوبی تغییر کند و تجارت ایران با این کشورها تداوم یابد.

خبر

تفاهم‌نامه خرید گندم از روسیه در انتظار امضای دو وزیر

کنفرانس بین‌المللی غلات و دانه‌های روغنی ۲۰۱۸ روسیه، با حضور نمایندگان رده بالای دولتی روسیه و نمایندگانی از شرکت‌های بزرگ کشاورزی روسی، تجار بین‌المللی فعال در حوزه غلات و دانه‌های روغنی، مدیران بازرگانی، بانک‌ها و سیاستگذاران این حوزه در شهر مسکو برگزار شد. کاوه زرگران، رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و صنایع غذایی اتاق بازرگانی تهران، در پاسخ به سوالی در ارتباط با امکان خرید گندم روسیه از سوی ایران گفت: در حال حاضر حدود ۶۰ درصد از ۸.۵ میلیون هکتار زمین زراعی ایران زیرکشت محصول گندم قرار دارد که نشان‌دهنده اهمیت کشت این محصول در ایران است. او رویکرد ایران در قبال گندم را خودکفایی در تولید اعلام کرد و گفت: ایران در سه سال گذشته از واردات گندم بی‌نیاز بوده، برداشت سال جاری نیز به میزان مصرف کشور است و ایران تا سال آینده نیز از واردات این محصول برای مصرف داخلی بی‌نیاز است. زرگران همچنین با اشاره به تفاهمنامه بخش خصوصی ایران در ارتباط با خرید گندم از روسیه و ترانزیت آرد از ایران به عراق، تصریح کرد: این تفاهم‌نامه هنوز به امضای وزرای کشاورزی دو کشور ایران و روسیه نرسیده است و پس از امضای آن در صورت انجام شدن یوزانس از جانب روس‌ها اجرایی خواهد شد.

رد پای پتروشیمی‌ها و معدنی‌ها در تخلفات ارزی!

در شرایطی که رئیس جمهور اخیرا "اقدام کسانی که ارز صادراتی خود را در اختیار سامانه نیما قرار نمی‌دهند، خیانت به کشور" تلقی کرد، رئیس سازمان توسعه تجارت، نارضایتی رئیس جمهور را از شرکت‌های عمده بزرگ و صادراتی عنوان و اعلام کرد: شرکت‌های عمده صادراتی در بخش پتروشیمی، محصولات پایه نفتی و کانی‌های فلزی که اکثرا شرکت‌های شبه‌دولتی، وابسته به هلدینگ‌های بزرگ سرمایه‌گذاری و با مدیریت دولتی یا وابسته به نهادها هستند به تعهد خود در این زمینه عمل نکردند و ارز صادراتی‌شان را کامل به سامانه نیما نیاوردند.

به گزارش ایسنا، رئیس جمهور شنبه هفته جاری که در اختتامیه چهاردهمین جشنواره شهید رجایی سخن می‌گفت تاکید کرد که " بخشی از التهابات داخلی است، چراکه صادرکنندگان دولتی و خصولتی ارزی را که باید امروز در اختیار سامانه نیما قرار دهند ۴۸ ساعت بعد در اختیار این سامانه می‌گذارند که این کار خیانت به کشور است که من نیز در این زمینه به یکی از مسئولان مربوطه دستور دادم اگر فردی این کار را کرد در ابتدا او را عزل و در گام بعدی به دادگاه معرفی کنید". روحانی اعلام کرد که "میزان صادرات غیرنفتی حدود ۴۰ میلیارد دلار در سال است که با توجه به گذشتن حدود شش ماه از سال باید ۲۰ میلیارد دلار به بانک مرکزی و سامانه نیما تحویل داده می‌شد که این اتفاق نیفتاده است".

مجتبی خسروتاج، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و رئیس سازمان توسعه تجارت در این‌باره گفت: با توجه به آمارهای موجود از صادرات غیرنفتی ماهانه حداقل باید ۱.۵ میلیارد دلار ارز به سامانه نیما برمی‌گشت و طی چهار ماهه گذشته به حدود شش میلیارد دلار می‌رسید. طی چند ماهه گذشته در مصوبات ابلاغی معاون اول رئیس جمهور و ستاد بررسی مسائل اقتصادی به طور مرتب تاکید شده است که درآمدهای ارزی ناشی از صادرات محصولات غیرنفتی بایستی به چرخه اقتصادی کشور برگردد.

رئیس سازمان توسعه تجارت اظهار کرد: مجموعه‌های اشاره شده تقریبا بایستی ماهانه ۱.۵ میلیارد دلار (پس از کسر صادرات میعانات گازی و انواع گازها که توسط شرکت‌های دولتی صورت می‌گیرد) در سامانه نیما ارز می‌فروختند، در حالی که مبالغ فروخته شده تا به امروز کمتر از این رقم برآوردی است و نارضایتی رئیس جمهور از شرکت‌های عمده بزرگ و صادراتی است که قرار بود درآمدهای صادراتی خود را در سامانه نیما به فروش برسانند. خسروتاج گفت: متاسفانه در این میان شرکت‌های عمده صادراتی در بخش پتروشیمی، محصولات پایه‌نفتی و کانی‌های فلزی که اکثرا شرکت‌های شبه‌دولتی، وابسته به هلدینگ‌های بزرگ سرمایه‌گذاری و با مدیریت دولتی یا وابسته به نهادها هستند به تعهد خود در این زمینه عمل نکرده‌اند.

نقدینگی ۱۶۰۲ هزار میلیارد تومان شد

بانک مرکزی نماگر اقتصادی چهارمین ماه سال ۹۷ را منتشر کرد. در بخش پولی و بانکی این نماگر، آمارها شامل خلاصه دارایی‌ها و بدهی‌های سیستم بانکی اعم از بانک مرکزی، بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی، بانک‌های تجاری، بانک‌های تخصصی و بانک‌های غیردولتی و موسسات اعتباری غیربانکی و نیز شامل ارقام عمده پولی و اعتباری و تسهیلات اعتباری بانک‌ها و موسسات اعتباری به تفکیک عقود اسلامی است.

براساس این گزارش، نقدینگی در تیرماه جاری، ۱۶۰۲۲.۵ هزار میلیارد ریال بوده است. این در حالی است که سال ۹۶ نقدینگی با ۱۵۲۹۹.۸ هزار میلیارد ریال به پایان رسیده بود و از آن زمان تا تیرماه با رشد ۴.۷ درصدی مواجه شده است. همچنین براساس این گزارش، میزان نقدینگی در تیرماه سال ۹۵ معادل ۱۰۸۱۸۸هزار میلیارد ریال و در تیرماه ۹۶ ۱۳۳۳۷.۴ هزار میلیارد ریال بوده است.

زیرمجموعه نقدینگی، پول و شبه پول است. پول در تیرماه امسال به ۲۱۴۹.۱ هزار میلیارد ریال رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال گذشته، رشد ۳۴.۷ درصدی و نسبت به اسفند ۹۶ رشد ۱۰.۴ درصدی را تجربه کرده است. شبه پول هم در تیرماه امسال رقم ۱۳۸۷۳.۴هزار میلیارد ریال را نشان می‌دهد. این قسمت از نقدینگی نسبت به اسفند سال گذشته، رشد ۳.۹ درصدی و نسبت به تیر سال ۹۶ رشد ۱۸.۱ درصدی داشته است.

اقتصاددانان درباره افزایش نقدینگی هشدار می‌دهند؛ نقدینگی که در تیرماه امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۲۶۸۵ هزار میلیارد ریال رشد کرده است. البته که مدام شماره گر نقدینگی بیشتر و بیشتر می‌شود، اما ذره‌ای از آن به سمت تولید نمی‌رود و تولید همچنان با کمبود سرمایه در گردش و نقدینگی مواجه است. این در حالی است که اگر قرار باشد نقدینگی به تولید نرود و کار مولد ایجاد نکند، به هر جایی وارد شود، ویران گر خواهد بود. مانند وضعیت فعلی اقتصاد که بازار ارز، طلا، سکه، مسکن و خودرو با نوسانات و هیجانات زیادی مواجه شده است.

از سوی دیگر، قیمت‌های افسار گسیخته ناشی از هجوم این میزان نقدینگی است هم از کنترل خارج شده است. البته به گفته اقتصاددانان، با کنترل قیمت‌ها تنها تولید آسیب می‌بیند. چرا که هزینه‌ها واسطه‌ای بالا رفته، اما تولیدکننده نمی‌تواند قیمت محصول نهایی را بالا ببرد. به این ترتیب کنترل قیمت‌ها در آینده‌ای نه‌چندان دور باعث تعطیلی کارخانه‌ها خواهد شد. به همین دلیل هم بهترین راه حل برای این نقدینگی، هدایت آن به بازار سرمایه و بازارهای مولد است. اقدامی که تا به حال انجام نشده است.